

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B**

PADOMES DIREKTĪVA

(1968. gada 20. decembris),

ar ko EEK dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves

(68/414/EEK)

(OV L 308 , 23.12.1968, lpp. 14)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Council Directive of 19 December 1972 (*)	L 291	154	28.12.1972
► <u>M2</u>	Padomes Direktīva 98/93/EK (1998. gada 14. decembris),	L 358	100	31.12.1998

(*) Šis tiesību akts nekad nav publicēts latviešu valodā.

▼ **B****PADOMES DIREKTĪVA****(1968. gada 20. decembris),****ar ko EEK dalībvalstīm uzliek pienākumu uzturēt jēlnaftas un/vai naftas produktu obligātas rezerves**

(68/414/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 103. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾, tā kā pieaug importētas jēlnaftas un naftas produktu nozīme Kopienas apgādē ar enerģiju;

tā kā jebkuras, pat īslaicīgas grūtības, kuru dēļ samazinās no trešām valstīm ievesto naftas produktu krājumi, var radīt nopietnus Kopienas saimnieciskās darbības traucējumus;

tā kā Kopienai šā iemesla dēļ jābūt spējīgai šādos gadījumos novērst vai vismaz samazināt kaitīgas sekas; tā kā krīze krājumu papildināšanā var rasties pēkšņi un tā kā šā iemesla dēļ ļoti svarīgi uzreiz noskaidrot, kādi līdzekļi vajadzīgi, lai varētu izlīdzināt iespējamo deficītu;

tā kā šajā nolūkā dalībvalstīs ir jāpalielina jēlnaftas un naftas produktu apgādes drošība, izveidojot un uzturot svarīgāko naftas produktu obligāti vajadzīgās rezerves;

tā kā vietējā ražošana palīdz nodrošināt apgādi; tā kā ražošanas apstākļi Kopienā un labāk nodrošināta apgāde, ko dod šāda ražošana, attaisno to, ka dalībvalstīs rezervju uzturēšanai var maksimāli izmantot importu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

▼ **M2***1. pants*

1. Dalībvalstīs pieņem tādus normatīvos un administratīvos aktus, kas ir nepieciešami, lai saskaņā ar 7. pantu Eiropas Kopienas robežās vienmēr uzturētu naftas produktu uzkrājumus katrai naftas produktu kategorijai, kas minēta 2. pantā, tādā daudzumā, kas atbilst 90 dienu vidējam iekšējam patēriņam iepriekšējā kalendārajā gadā, kā minēts 4. pantā.

2. To iekšējā patēriņa daļu, kuru veido naftas atvasinājumi, kurus ražo pašā attiecīgajā dalībvalstī, var samazināt augstākais līdz 25 % no minētā patēriņa. Par šāda samazinājuma rezultāta sadali starp dalībvalstīm lemj attiecīgā dalībvalsts.

▼ **B**► **M2** 2. ◀ *pants*

Aprēķinot iekšējo patēriņu, ņem vērā šādas produktu kategorijas:

- benzīns un aviācijas degviela (aviācijas benzīns un benzīna tipa reaktīvo dzinēju degviela),
- gāzeļļa, dīzeļdegviela, petroleja un petrolejas tipa reaktīvo dzinēju degviela,
- kurināmais mazuts.

(1) OV 20, 06.02.1965., 330./65. lpp.

▼ **M2**

Krājumi jūras kuģu bunkuros netiek ņemti vērā iekšējā patēriņa aprēķinos.

3. pants

1. Uzkrājumi, kas tiek uzglabāti saskaņā ar 1. pantu, ir pilnīgā dalībvalstu rīcībā, ja rodas grūtības ar naftas apgādi. Dalībvalstis nodrošina, ka tām ir juridiska vara šādos apstākļos kontrolēt uzkrājumu izlietojumu.

Citā laikā dalībvalstis nodrošina uzkrājumu pieejamību un piekļūšanu tām; dalībvalstis izveido sistēmu, kas ļauj identificēt, uzskaitīt un kontrolēt uzkrājumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzkrājumu uzturēšanas sistēmā valda godīgi un nediskriminējoši apstākļi.

Izmaksu slogu, ko rada uzkrājumu uzturēšana saskaņā ar 1. pantu, identificē, pielietojot pārskatāmu sistēmu. Šajā kontekstā dalībvalstis var pieņemt pasākumus atbilstīgas informācijas iegūšanai attiecībā uz izmaksu slogu, kas radies no uzkrājumu uzturēšanas saskaņā ar 1. pantu, un darīt šādu informāciju zināmu ieinteresētajām pusēm.

3. Lai izpildītu 1. un 2. punkta prasības, dalībvalstis var pieņemt lēmumu izveidot uzkrājumu uzturēšanas iestādi, kas ir atbildīga par visu uzkrājumu vai tā daļas glabāšanu.

Divas vai vairākas dalībvalstis var pieņemt lēmumu izveidot apvienoto uzkrājumu uzglabāšanas iestādi. Šādā gadījumā tās ir kopīgi atbildīgas par pienākumiem, kas izriet no šīs direktīvas.

4. pants

Dalībvalstis iesniedz Komisijai statistikas kopsavilkumu, kurā uzrādīti esošie uzkrājumi katra mēneša beigās un kuru sastāda saskaņā ar 5. un 6. pantu, kā arī norāda, cik vidējā patēriņa dienām iepriekšējā kalendārajā gadā uzkrājumi atbilst. Šis kopsavilkums jāiesniedz līdz otrā mēneša 25. dienai pēc mēneša, par kuru jāziņo.

Dalībvalsts uzkrājumu uzturēšanas pienākums balstās uz iekšējo patēriņu iepriekšējā kalendārajā gadā. Katra kalendārā gada sākumā dalībvalstīm jāpārreķina uzkrājumu uzturēšanas pienākums līdz katra gada 31. martam, kā arī jānodrošina, ka tās izpilda savu jauno pienākuma apjomu iespējami drīz, vēlākais līdz katra gada 31. jūlijam.

Statistikas kopsavilkumā petrolejas tipa aviācijas degvielas uzkrājumi jānorāda atsevišķi kā II kategorijas produkts.

5. pants

Uzkrājumi, kuri jāuzglabā saskaņā ar 1. pantu, var tikt glabāti jēlnaftas vai starpproduktu veidā, kā arī galaproduktu veidā.

Uzkrājumu statistiskajā kopsavilkumā, kas minēts 4. pantā, galaproduktus uzrāda pēc to faktiskās tonnāžas; jēlnaftu un starpproduktus uzrāda:

- proporcionāli daudzumam katrai produktu kategorijai, kas iegūti iepriekšējā kalendārajā gadā no attiecīgās valsts pārstrādes uzņēmumiem vai
- balstoties uz tekošā gada attiecīgās valsts pārstrādes uzņēmumu ražošanas programmām vai
- balstoties uz attiecību starp kopējo daudzumu, kas saražots attiecīgajā dalībvalstī iepriekšējā kalendārajā gadā, tiem produktiem, ko ietver uzkrājumu uzglabāšanas pienākums, un tajā gadā patērēto jēlnaftu; minētais attiecas uz ne vairāk kā 40 % no kopējā pienākuma pirmajai un otrajai kategorijai (benzīns un gāzeļļa), un ne vairāk kā 50 % trešajai kategorijai (degviela, mazuts).

Maisījuma elementus, kas paredzēti pārstrādei galaproduktos, kas minēti 2. pantā, var aizvietot ar produktiem, kam tie ir paredzēti.

▼ **B**

6. pants

▼ **M2**

1. Aprēķinot minimālo līmeni uzkrājumiem, kas minēti 1. pantā, kopsavilkumā tiek ņemti vērā tikai tie apjomi, kas glabājami saskaņā ar 3. panta 1. punktu.

2. Šīs direktīvas piemērošanas nolūkā saskaņā ar starpvaldību nolīgumu uzkrājumu var izveidot dalībvalsts teritorijā tāda uzņēmuma vai iestādes/vienības interesēs, kas reģistrēta citā dalībvalstī. Attiecīgās dalībvalsts valdība izlemj, vai daļa uzkrājumu tiks glabāta ārpus valsts teritorijas.

Tādos gadījumos dalībvalsts, kuras teritorijā uzkrājumi tiek glabāti saskaņā ar šādu nolīgumu, nedrīkst iebilst pret šo uzkrājumu pārvešanu uz otru dalībvalsti, kuras interesēs šie uzkrājumi tiek glabāti saskaņā ar nolīgumu; tā pārbauda uzkrājumus nolīgumā noteiktajā kārtībā, bet neiekļauj tās statistikas kopsavilkumā. Dalībvalsts, kuras interesēs šie uzkrājumi tiek glabāti, var tos iekļaut savā statistikas kopsavilkumā.

Šādos gadījumos kopā ar statistikas kopsavilkumu, kas minēts 4. pantā, katra dalībvalsts nosūta Komisijai ziņojumu par uzkrājumiem, kas tiek glabāti tās teritorijā citas dalībvalsts interesēs, kā arī par uzkrājumiem, kas tiek glabāti citās dalībvalstīs attiecīgās valsts interesēs. Abos gadījumos ziņojumā jānorāda glabāšanas vieta un/vai uzņēmums, kas tās glabā, uzkrājumu daudzums un produktu kategorijas — vai jēlnafta.

Pirmajā daļā minēto nolīgumu projektus nosūta uz Komisiju, kas savus komentārus var darīt zināmus attiecīgajām valdībām. Par noslēgtajiem līgumiem tiek informēta Komisija, kas tos dara zināmus pārējām dalībvalstīm.

Līgumi atbilst šādiem nosacījumiem:

- tiem jāattiecas uz jēlnaftu un uz visiem naftas produktiem, uz kuriem attiecas šī direktīva,
- tiem jānosaka uzkrājumu uzturēšanas apstākļi un sistēma, lai nodrošinātu šo uzkrājumu kontroli un pieejamību,
- tiem jānosaka uzkrājumu pārbaūžu un identificēšanas kārtība, inter alia, metodes pārbaūžu veikšanai un sadarbībai,
- parasti tiem jābūt beztermiņa līgumiem,
- ja ir paredzēta vienpusēja līguma laušana, tie nosaka, ka pēdējā nav spēkā apgādes krīzes laikā un ka jebkurā gadījumā Komisija saņem iepriekšēju informāciju par jebkādu līguma laušanu.

Ja uzkrājumi, kas izveidoti saskaņā ar šādiem līgumiem, nepieder uzņēmumam vai iestādei/vienībai, kam ir pienākums glabāt uzkrājumus, bet ir šā uzņēmuma vai iestādes/vienības, vai cita uzņēmuma vai iestādes/vienības rīcībā, ievēro šādus noteikumus:

- ieguvējam uzņēmumam vai iestādei/vienībai jābūt līgumiskām tiesībām iegūt šos uzkrājumus visā līguma laikā; par šādas iegūšanas cenas noteikšanas metodi jāvienojas iesaistītajām pusēm,
- šāda līguma minimālais termiņš ir 90 dienas,
- jānorāda glabāšanas vieta un/vai uzņēmumi, kas glabā uzkrājumus ieguvēja uzņēmuma vai iestādes/vienības rīcībā, kā arī daudzums un produktu kategorija vai jēlnafta,
- uzņēmumam un iestādei/vienībai, kas glabā uzkrājumus ieguvēja uzņēmuma vai iestādes/vienības rīcībā, jāgarantē ieguvēja uzņēmuma vai iestādes/faktiska pieejamība uzkrājumiem nepārtraukti visā līguma laikā,
- uzņēmumam vai iestādei/vienībai, kas glabā uzkrājumus ieguvēja uzņēmuma vai iestādes/vienības rīcībā, jābūt tādiem, kas ir pakļauti tās dalībvalsts jurisdikcijai, kuras teritorijā uzkrājumi atrodas, ciktāl tas attiecas uz dalībvalsts juridisko varu kontrolēt un pārbaudīt uzkrājumu esamību.

▼ **B**

3. Ievērojot 1. punktu, rezervēs var ieskaitīt:

▼ B

- krājumus, kas atrodas uz naftas tankkuģiem ostās, ja tie paredzēti izkraušanai un ostas formalitātes ir nokārtotas,
- krājumus, kas atrodas izkraušanas ostās,
- krājumus, kas atrodas rezervuāros naftas cauruļvadu sākumā,
- krājumus, kas atrodas naftas pārstrādes rūpnīcu rezervuāros, izņemot krājumus caurulēs un pārstrādes rūpnīcās,
- krājumus, ko glabā pārstrādes rūpnīcās, importētājas firmas, noliktavu vai vairumtirdzniecības firmas,
- krājumus, ko glabā liela apjoma patērētāji saskaņā ar attiecīgās valsts likumiem, kas attiecas uz pienākumu uzturēt pastāvīgus krājumus,
- krājumus, ko glabā liellaivās un piekrastes kuģniecības kuģos, ko izmanto pārvadājumiem valsts iekšienē, ciktāl kompetentas iestādes var pārraudzīt šos krājumus, un ar noteikumu, ka tie ir tūlīt pieejami.

▼ M2

Tādēļ turpmākais jo īpaši ir izslēgts no statistikas kopsavilkuma: iekšzemes jēlnafta, kas vēl nav iegūta; krājumi, kas paredzēti jūras kuģu bunkuriem; krājumi tiešā tranzītā, izņemot uzkrājumus, kas minēti 2. punktā; krājumi naftas vados, ceļa cisternās un dzelzceļa cisternās, mazumtirdzniecības krātuvēs un krātuvēs, kuras pārvalda mazi patērētāji. Tāpat kopsavilkumā netiek iekļauti uzkrājumi, kurus uzglabā bruņotie spēki, kā arī tie, kurus glabā naftas uzņēmumi bruņoto spēku vajadzībām.

6.a pants

Dalībvalstis pieņem visus nepieciešamos noteikumus un veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu uzkrājumu kontroli un uzraudzību. Tās ievieš mehānismus uzkrājumu pārbaudei saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem.

6.b pants

Dalībvalstis nosaka soda mērus, ko piemēro to attiecīgās valsts tiesību aktu pārkāpumu gadījumos, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, kā arī pieņem visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu šo noteikumu ieviešanu. Šie soda mēri ir efektīvi, proporcionāli un pārliecinoši.

▼ B*7. pants*

Ja Kopienā rodas naftas piegādes grūtības, Komisija pēc jebkuras dalībvalsts lūguma vai pēc pašas ierosmes sarīko dalībvalstu apspriedi.

Izņemot īpaši steidzamus gadījumus vai gadījumus, kad jāapmierina niecīgas vietējās vajadzības, dalībvalstis pirms minētajām apspriedēm atturas samazināt savas rezerves līdz apjomam, kas būtu mazāks par obligāto minimumu.

Dalībvalstis informē Komisiju par jebkuru savu rezerves krājumu samazinājumu un cik vien iespējams drīz dara zināmu:

- dienu, kad rezervju apjoms ir kļuvis mazāks par obligāto minimumu,
- šāda samazinājuma iemeslus,
- pasākumus rezervju atjaunošanai, ja tādus veic,
- ja iespējams, vērtējumu tam, kā var mainīties rezervju stāvoklis, kamēr tās paliek mazākas par obligāto minimumu.

8. pants

Šīs direktīvas paredzētās rezerves izveido iespējami drīz pēc tās izziņošanas, bet ne vēlāk kā 1971. gada 1. janvārī.

Dalībvalstis informē Komisiju par šajā sakarā veiktajiem pasākumiem.

▼B

9. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.